

Συνηρημένα ρήματα σε - έω (ποιέω, ποιω) Ενεργητική Φωνή

	ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ
ΕΝΕ ΣΤΩ ΤΑΣ	(ποιέω) ποιῶ (ποιέεις) ποιεῖς (ποιέει) ποιεῖ (ποιέομεν) ποιούμεν (ποιέετε) ποιεῖτε (ποιέουσιν) ποιούσι(ν)	(ποιέω) ποιῶ (ποιέης) ποιῆς (ποιέῃ) ποιῇ (ποιέωμεν) ποιῶμεν (ποιέῃτε) ποιῆτε (ποιέωσιν) ποιῶσι(ν)	(ποιέοιμι) ποιῶμι ¹ (ποιέοις) ποιῶς ² (ποιέοι) ποιῶ ³ (ποιέοιμεν) ποιῶμεν (ποιέοιτε) ποιῶτε (ποιέοιεν) ποιῶεν	----- (ποιέε) ποιει (ποιεέτω) ποιείτω ----- (ποιέετε) ποιεῖτε (ποιεόντων)/ποιούντων & (ποιεέτωσαν) ποιείτωσαν	(ποιέεν) ποιεῖν
					ΜΕΤΟΧΗ
					(ποιέων) ποιῶν, (ποιέουσα) ποιούσα, (ποιέον) ποιούν
ΠΑ ΡΑ ΤΑ ΤΙ ΚΟ Σ	(ἐποιέον) ἐποιοῦν (ἐποιέεις) ἐποιεῖς (ἐποιέει) ἐποiei (ἐποιέομεν) ἐποιοῦμεν (ἐποιέετε) ἐποιεῖτε (ἐποιέον) ἐποιοῦν				

Comment: ΠΡΟΣΟΧΗ
ΣΤΟ ΟΥΔΕΤΕΡΟ ΤΗΣ
ΜΕΤΟΧΗΣ!!!

Συναιρέσεις:

Ε +	ε	→	ει
	ο	→	ου
	μακρό φωνήεν	→	μακρό φωνήεν
	ή δίφθογγος	→	ή δίφθογγος

¹ & ποιοῖην

² & ποιοῖης

³ & ποιοῖη

Συνηρημένα ρήματα σε -εω (ποιέομαι - ποιούμαι) Μέση Φωνή

	ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ
ΕΝΕΣΤΩ ΤΑΣ	(ποιέομαι) ποιῶμαι (ποιέει/ῆ) ποιεῖ/ῆ (ποιέεται) ποιεῖται (ποιεόμεθα) ποιούμεθα (ποιέεσθε) ποιεῖσθε (ποιέονται) ποιούνται	(ποιέωμαι) ποιῶμαι (ποιέῃ) ποιῆ (ποιέηται) ποιῆται (ποιεώμεθα) ποιώμεθα (ποιέησθε) ποιῆσθε (ποιέωνται) ποιῶνται	(ποιεοίμην) ποιοίμην (ποιέοιο) ποιόιο (ποιέοιτο) ποιόιτο (ποιεοίμεθα) ποιοίμεθα (ποιέοισθε) ποιόισθε (ποιέοιντο) ποιοίντο	----- (ποιέου) ποιού (ποιεέσθω) ποιείσθω ----- (ποιέεσθε) ποιείσθε (ποιεέσθων)/ποιείσθων & (ποιεέσθωσαν) ποιείσθωσαν	(ποιέεσθαι) ποιεῖσθαι
					ΜΕΤΟΧΗ
					(ποιεόμενος) ποιούμενος, (ποιεομένη) ποιουμένη, (ποιεόμενον) ποιούμενον
ΠΑΡΑΤΑ ΤΙΚΟΣ	(ἔποιεοίμην) ἔποιουμην (ἔποιέου) ἔποιού (ἔποιέετο) ἔποιεῖτο (ἔποιεόμεθα) ἔποιούμεθα (ἔποιέεσθε) ἔποιεῖσθε (ἔποιέοντο) ἔποιούντο				

Παρατηρήσεις στα συνηρημένα σε -έω:

Α) Τα συνηρημένα σε -εω σχηματίζουν τους υπόλοιπους χρόνους όπως τα υπόλοιπα φωνηεντόληκτα, αφού πρώτα τρέψουν το χαρακτήρα -ε σε -ῆ. (π.χ. ποιέω, ποιῶ → ποιήσω, ἐποίησα κλπ)

Β) Τα ρήματα σε -εω με **μονοσύλλαβο θέμα** (π.χ. πλέω) στον ενεστώτα και τον παρατατικό συναιρούν το χαρακτήρα τους -ε- μόνο με το -ε- ή το -ει- της κατάληξης. (π.χ. πλέω, πλεῖς, πλεῖ, πλέομεν, πλεῖτε, πλέουσι)

Εξαιρεση: Το συνηρημένο ρήμα δέω, δῶ (=δένω) συναιρεί το -ε- με το φωνήεν ή τη δίφθογγο της κατάληξης.